

**Agust
Ensesa
Bonet**
Escola de
Tastavins
del Gironès

El vi

Ses Vernes rosat

Vinya de Rosa

És un autèntic descobriment entre els caves artesans de producció limitada. És l'únic cava que s'elabora amb raïms de Blanes (la Selva), amb les varietats Garnatxa i Monastrell. El seu color és espectacular i d'entrada ja convidava a obrir l'ampolla. Aroma seductora i neta que recorda la fruita vermella madura. Notes de brioche i torrats per la

seva estada de més de 14 mesos envellint a la cava. En boca es saborós, sedós, seductor i amb llarg recorregut. Preu aproximat: 11,50 euros. També elaboren un cava blanc singular amb les varietats Pansa Blanca i Subirat Parent. L'etiqueta, obra de l'artista multidisciplinar blanenca Laia Bedós Bonaterra, marca el paral·lisme entre l'elaboració del cava i el

món de l'art.

El celler elaborador: La finca Torrent de Ses Vernes, anomenada antigament Vinya Carles, està situada a Blanes, a la contrada dels Tres Turons. Climent Polls, familiar de l'antic propietari, va decidir l'any 2004 recuperar la vinya, que avui és una explotació vitícola exemplar. Per a més informació: www.sesvernes.com i www.girovi.cat.

Col·leccionisme

Gironins del segle XIX

Vies Verdes amb segell

L'Associació Europea que les integra la formen catorze països

**Xavier
Romero**

Amb el segell que l'administració postal espanyola va emetre el passat dia 13 de juny, dedicat a les Vies Verdes, es posa de manifest un cop més el ventall de temes d'interès general que arriben a quedar immortalitzats a través dels efectes del correu, els quals automàticament passen a integrar-se en els catàlegs oficials corresponents. Així, no només es recorden efemèrides, esdeveniments assenyalats, personatges, història i folklore nacionals, sinó que l'atenció s'atura també en les riqueses naturals, els entorns, i en iniciatives com aquesta que tractem avui.

Amb una tirada de 300.000 exemplars i un preu de 0,35 euros, que mostra dos senderistes caminant per un antic traçat de tren, el segell pretén informar i conscienciar sobre aquest brillant projecte que va néixer l'any 1993 amb la idea de recuperar d'alguna manera i amb finalitats ecoturístiques antics recorreguts ferroviaris, generalment els emprats pels trens de via estreta. A l'Estat espanyol estan condicionades actualment més de vuitanta rutes, que abasten uns 1.700 quilòmetres, els quals es poden ampliar fins arribar als 7.000 que es podrien aprofitar, trams en desús i alguns fins i tot que tot i tenir acabades en el seu temps les obres d'infraestructura, mai no van arribar a ser funcionals.

En el programa de les Vies Verdes, que a les comarques gironines compta de moment amb l'adaptació i posada en servei des de fa uns anys dels antics traçats dels trens d'Olot i de Sant Feliu de Guíxols fins a Girona, hi col·laboren el Ministeri de Medi Ambient, Rural i Marí, les Comunitats autònoms, Diputacions, Ajuntaments, i altres col·lectius, sota la coordinació de la Fundació dels Ferrocarrils Espanyols (FFE). Aquest model es va expandir immediatament a altres països d'Europa, i l'any 1998 es va crear a Namur -Bèlgica-, l'Associació Europea de Vies Verdes (AEVV), que aplega unes 60 organitzacions diferents de 14 països.

A més de recuperar aquestes rutes, les administracions públiques porten a terme una política de promoció de llurs recursos turístics i de rehabilitació de les antigues estacions de ferrocarril, més coneguts com a carrilets a casa nostra, per destinar-les a ecomuseus, àrees d'informació, de restauració, i de servei al públic usuari (sobretot vianants i ciclistes, encara que també cavallistes).

Amb la iniciativa del segell de correus, els col·leccionistes filatelistes disposen d'una peça

força interessant, que en el cas dels més agosserats pot donar peu a engegar una temàtica prou engrescadora, que com hem pogut veure s'interrelaciona i té lligams estrets amb molts altres diversos temes, començant per un tan ampli i alhora nostàlgic com és el dels antics trens de vapor, que cap a mitjan segle passat convertiren la demarcació gironina en una de les de més pes, quilòmetres i influència del món dels camins de ferro (els trens petits de Palamós, Banyoles, Sant Feliu de Guíxols i Olot; el cremallera de Núria, i els dos de via ampla, de Barcelona a França, passant per Portbou i Puigcerdà, aquest amb ramal inclòs fins a Sant Joan de les Abadesses).

Joan Rutllant Brunet

La vida té coses ben curioses, va pensar l'home, assegut al balcó de l'exida. Ell s'havia passat mitja vida venent fonalites per fer sostres. Treballava perquè la gent pogués estar a cobert. En canvi, al seu fill els sostres li feien nosa, i es passava hores al ras, capfi cat a entendre com funcionaven tota aquella colla de punts de llum que inundaven el cel de la terra que els havia acollit i els havia donat una oportunitat per tirar endavant.

Joan Rutllant Brunet va néixer el 1878 a Agullana, on va passar la primera part de la seva vida. Als 34 anys va marxar a Xile. Era el 1912, i el 1915 va aconseguir una feina que li va permetre assolir una bona posició econòmica: va esdevenir repre sentant exclusiu per a la zona de Santiago de Xile d'un producte anomenat Techo Fonolita, fabricat pel també català Ernest Font. Aquest material era similar a la uralita i va tenir una molt bona acollida al país sud-americà. En els moments de més èxit es fabricaven un milió de planxes anuals de fonalites.

Joan Rutllant havia emigrat a Xile amb la seva esposa i els seus fills. Un d'ells, Frederic Rutllant Alsina, nascut a Agullana el 1904, es va convertir en un dels científics més reputats de tot el continent americà. Va estudiar matemàtiques i física i va exercir de professor d'aquestes matèries en diverses institucions educatives. El 1930, just quan es nacionalitzava xilè, va ser contractat per l'Observatori Astronòmic Nacional de Xile, del qual acabaria essent director vint anys més tard. A partir del 1950, des del seu nou càrrec va aprofitar per impulsar la modernització dels observatoris astronòmics del país i, a més, va contactar amb centres dels Estats Units per engegar projectes conjunts. El més destacat va ser la construcció d'un nou observatori anomenat Cerro Tololo.

De sempre, gràcies a la seva situació geogràfica i a les seves condicions naturals, astrònoms d'arreu del món s'han interessat per fer observacions des de Xile. Això ho va saber aprofitar amb habilitat Frederic Rutllant, que no només va tenir tractes amb experts dels EUA, sinó també de la Unió Soviètica. Aconseguir això durant la Guerra Freda era un èxit remarcable, ja que Washington i Moscou buscaven aliats exclusius arreu del planeta.

Frederic Rutllant Alsina va jubilar-se el 1963 i va morir el 1971, quan tenia 67 anys.

**Xavier
Carmaniu
Mainadø**
Historiador
i periodista